

Bulut Ressamının Çırağı

Yavuz DEMİRKIRAN

Bulut Ressamının ırağı

Yavuz DEMİRKİRAN

Dağların çok yukarısında, havanın serin ve berrak olduğu yerde, pencereleri gökyüzüne açılan küçük bir atölye vardır. Orada, uzun beyaz sakallı ve gümüş bulutlarla işlenmiş koyu mavi cübbeli yaşlı bulut ressamı Usta Aldric yaşar. Her sabah fırçasını gökyüzü boyası kavanozlarına batırır ve gökyüzünde süzülen yumuşak, kıvrımlı desenler yaratır.

Çırağı Nora on bir yaşındadır; yanaklarında çiller vardır ve kıvrıcık siyah saçlarını kırmızı bir saç bandı tutar. Üstünde boya lekeli yeşil bir önlük ve ahşap zeminde takırdayan kocaman çizmeler vardır. Nora kocaman, heyecan verici başyapıtlar yapmayı hayal eder ve başlamak için sabırsızlanır. 'Yakında bir gün,' der kendi kendine, 'gökyüzündeki en büyük bulutu yapacağım.'

Usta Aldric, Nora'nın hevesine gülümser. 'Sabırlı ol, küçüğüm,' der, yuvarlak gözlükleri parıldayarak. 'Bulut resmi yapmak, bahçe yetiştirmeye benzer. Her gün biraz alıştırma yapmalısın.' Ona renkleri nasıl karıştıracağını ve rüzgârı ıslak bir parmakla nasıl deneyeceğini gösterir. Nora başını sallar, ama ayakları sabırsızlıkla yere vurur. İzlemek değil, şimdi resim yapmak ister.

Güneşli bir sabah, Usta Aldric dağ pınarlarından taze boya toplamaya gider. 'Ben yokken küçük kıvrımlarını çalış,' der. Ama o gider gitmez Nora fırçasını kapar. 'Küçük kıvrımlar sıkıcı,' diye düşünür. 'Dev bir ejderha yapacağım!' Çatıya tırmanır ve mavinin üzerine kocaman darbeler sürmeye başlar.

Nora var gücüyle resim yapar, ama bulut boyası sıçrar ve topaklanır. Ejderha yerine, gökyüzüne yayılan yumrulu, gri bir karmaşa yaratır. Güneş onun eserinin arkasında kaybolur ve aşağıdaki vadi karanlık ve soğuk olur. İnsanlar yukarı bakar ve günün neden birden bu kadar kasvetli olduğunu merak eder.

Usta Aldric döner ve güneş ışığını engelleyen kalın, gri bulutları görür. Nora'nın yanakları utançla yanar. 'Özür dilerim,' diye fısıldar. 'Harika bir şey yapmak istedim.' Yaşlı ressam elini nazikçe omzuna koyar. 'Her ressam hata yapar,' der sevgiyle. 'Gökyüzü büyük, fırçalarımız küçük. Hadi bunu birlikte düzeltelim.'

Birlikte griliđi dađıtan ince, beyaz çizgiler yaparlar. Güneş yeniden görünür ve vadi aydınlanır. Nora, Usta Aldric'in dikkatli darbelerle ışık ve gölgeyi nasıl dengelediđini izler. 'Bulut resmi yapmak sadece şekiller oluşturmak deđildir,' diye açıklar. 'Renk, ışık ve hareketle ilgilidir. Hepsi birlikte dans etmelidir.'

Ertesi gün, Usta Aldric Nora'ya özel bir alıştırma fırçası verir. 'Küçük bulutlarla başla,' der. 'Boyanın rüzgârla nasıl hareket ettiğini hisset.' Nora dener, ama bulutları hâlâ sallanır ve çarpar. İç çeker. 'Bu zor.' Usta Aldric gülümser. 'İşte bu yüzden alıştırma yapıyoruz. Her deneme sana yeni bir şey öğretir.'

Günler geçer ve Nora her sabah alıştırma yapar. Rüzgârı izlemeyi ve tam doğru miktarda beyaz ile griyi karıştırmayı öğrenir. Bulutları daha yuvarlak ve yumuşak olur. Bazen hâlâ hata yapar, ama artık acele etmez. 'Sabır,' diye mırıldanır, 'resim yapmanın bir parçasıdır.'

Bir öğleden sonra Nora gökyüzünün mevsimlerle nasıl değiştiğini fark eder. İlkbaharda yumuşak ve pembedir; yazın parlak mavidir; sonbaharda turuncu parlar; kışın soluk gümüşe döner. Bütün bu mevsimleri bir arada gösteren bir duvar resmi yapmak ister. Ama hepsini tek bir gökyüzüne nasıl sığdırabilir?

Nora, Usta Aldric'ten yardım ister. 'Gökyüzü duvar resmi bir hikâye gibidir,' der. 'Her parçanın nereye gideceğini planlamalısın.' Fikirleri kâğıda çizerler. Nora ilkbahar için yumuşak bir kıvrım, yaz için cesur bir süpürme, sonbahar için bir burgu ve kış için yumuşak bir süzülüş seçer. Her parçayı ayrı ayrı çalışır, ta ki fırçası eski bir dost gibi hissedilene kadar.

Sonunda o gün gelir. Nora çatıda durur, fırçası hazırdır. Kalbi hızlı çarpar, ama yavaşça nefes alır. Önce ilkbahar yeşilinden bir şerit, sonra yaz altınından bir patlama yapar. Sonbahar turuncusu ve kış gümüşü ekler, onları özenle karıştırır. Renkler gökyüzünde güzel bir şarkı gibi birbirine akar.

Bitirdiğinde, bütün vadi yukarı bakar ve sevinçle alkışlar. Gökyüzü duvar resmi yumuşak bir ışıkla parlar ve mevsimler uyum içinde birlikte dans ediyor gibi görünür. Usta Aldric gözünden mutlu bir damla siler. 'Görüyor musun?' der. 'Alıştırma ve sabır bunu mümkün kıldı.' Nora gülümser, çilleri kırışır ve onun haklı olduğunu bilir.

O günden sonra Nora sevinçle ve özenle resim yapar. Bazen hâlâ hata yapar, ama gökyüzü duvar resminin dersini asla unutmaz. Usta Aldric ona gümüş saplı yeni bir fırça verir. 'Çırağım için,' der, 'en güzel eserlerin yavaşça büyüdüğünü öğrenen çırağım için.' Nora ona sıkıca sarılır.

İnsanlar Nora'nın mevsimlik gökyüzü duvar resmini görmek için uzaklardan gelir. Renklerin nasıl değiştiğine ve parladığına bakıp gülümserler. Nora onları izler ve içi ısınır. Her küçük alıştırmaya darbesinin büyük ve güzel bir şey yapmasına yardım ettiğini bilir. Ve şimdiden yapacağı bir sonraki duvar resmini hayal etmektedir.

Dağların üstündeki atölyede, yaşlı bulut ressamı ve çırağı alıştırma yapmaya devam eder. Nora hâlâ kırmızı saç bandını ve boya lekeli önlüğünü takar, ama artık kalbinde sabrı da taşır. Ve ne zaman genç bir ziyaretçi gökyüzünü nasıl boyayacağını sorsa, Nora gülümser ve şöyle der: 'Her gün biraz alıştırma yap ve sabırlı ol. Hayalin gerçekleşecek.'